

Ett uttalande från Östanbäck Antoniusdagen 2008

:: **ÖSTANBÄCKS KLOSTER** har en profetisk kallelse att med andra kommuniteter visa på alternativa vägar till kyrkohistoriens friska källor. Den 17 januari skrevs nedanstående uttalande, vilket också är en utmaning till hela Den svenska kristenheten i många avseenden - inte minst avseende enheten som kanske mer än någonsin är föremål för bön och samtal.

//Dag Sr

***

SAMLADE OMKRING VISIONEN att få bygga Enhetens kyrka vid Östanbäcks kloster vill vi ta tillfället att uttrycka vårt gemensamma ja till det monastiska livets nådegåva. Det är Guds Andes verk ibland oss och runt om i världen att kommuniteter med olika kallelser har återkommit till kyrkor som gjorde sig av med klostergemenskaperna för snart 500 år sedan. I glädje anknyter vi till det officiella erkännande av klostrens betydelse som Svenska kyrkans biskopar gjorde denna dag för 18 år sedan.

Det handlar främst om vägen till kontemplation. Ett liv i Guds hjärta är överhuvud förutsättningen för ett trovärdigt kristet vittnesbörd i världen. Från hjärtat pumpas blodet ut. På motsvarande sätt förmedlar klosterrörelsen liv till kyrkans olika lemmar genom ständig bön.

Den monastiska kallelsen är profetisk. Genom att visa på vägar till de friska källorna utmanar kommuniteterna en kultur, där konsumism och självcentrering leder till karaktärens krackelering och en upplösning av relationer. De utgör celler som återställer kroppen. Samtidigt väcker de ett djupt gensvar hos var och en som längtar efter helighet och en autentisk kristen tro.

Ett genomgående drag i den monastiska rörelsen har varit en djup känsla för samhörighet med hela kyrkan. Kloster och kommuniteter är ett allmänkyrkligt alternativ till sektarism och separatism. Till skillnad från många andra väckelserörelser och reformationssträvanden har de monastiska avstått från att bilda nya församlingar och kyrkor. En medveten ekumenisk kallelse, grundad på övertygelsen om 'en enda, helig, katolsk och apostolisk kyrka?', präglar många av de kommuniteter som växer fram i vår tid - även i samfund som tidigare inte haft sådana gemenskaper.

Lärjungaskap i en kommunitet måste vara förenat med en stark medvetenhet om att alla döpta tillhör kyrkan och är våra systrar och bröder. I alla tider har kommuniteter kallat de etablerade kyrkorna till omvändelse, inte genom förakt eller fördömelse utan genom sitt profetiska exempel. Arvet från den odelade kyrkan utgör en rik

källa för tron, bönen och det liturgiska livet ? med eukaristin i centrum och den karismatiska friheten, i personlig lyhördhet för Anden.

Så ser vi klosterlivet som något Herren har placerat i kyrkans mitt. På ytan kan det verka litet och oansenligt i Sverige idag, men även en liten kroppsdel kan ha en helt avgörande funktion för kroppens välbefinnande. Klosterlivet är inte till för alla, men det välsignar alla.

Vi som undertecknat detta uttalande kommer från olika kristna samfund, men vi ber om och strävar efter den fulla sakramentala enheten i gemensam bekännelse av Jesus Kristus, sann Gud som blivit människa utan mans medverkan genom den rena jungfrun Maria, och som blivit korsfäst för våra synder och med sin förhårligade kropp lämnat den tomma graven. Vi bekänner honom med Fadern och Anden i Treenighetens outgrundliga mysterium, och som lärjungar vill vi i allt lyssna till och lyda Herrens bud genom profeter och apostlar.

I vår längtan efter Kristi kyrkas förnyelse genom den helige Ande ber vi med Svenska kyrkans biskopar 1990 för dem Anden kallar till kloster och kommuniteter, att de lever värdigt Jesu Kristi evangelium och bevaras i kärlek och trofasthet, så att Gud Fadern blir ärad i allt och Kyrkan blir en förgård till Guds rike.

Östanbäcks kloster den helige Antonius´ dag,
inför den hundra böneveckan för kristen enhet 2008

Anders Arborelius OCD, biskop i Stockholms katolska stift
Mar Dioscoros Benjamin Atas, ärkebiskop, patriarkalvikare, Södertälje
Ulf Ekman, pastor, församlingen Livets Ord, Uppsala
Per Englund, präst, ordförande i Förbundet för Kristen Enhet, Knivsta
Sune Fahlgren, teol dr, Evangeliska frikyrkan, Örebro
Rune Ferngren, direktör, Haninge
Roald Flemestad, dr theol, biskop electus i Nordiska Katolska Kyrkan, Oslo
Biörn Fjärstedt, biskop em., Uppsala
Bertil E. Gärtner, biskop för Östanbäcks kloster
Peter Halldorf, pastor, Bjärka-Säby
Bengt Holmberg, professor emeritus, Lund
Sture Holmberg, kyrkoherde, Kila, Västmanland
Carl-Olov Hultby, riksevangelist, Svenska Missionskyrkan, Sala
Berit Simonsson, inspiratör OAS-rörelsen, Henån
Gunnar Weman, ärkebiskop em, Sigtuna
Per Åkerlund, präst, bokförläggare, Skellefteå
Leif W. Östborg, prost, Västerfärnebo, Västervåla

MED VISIONEN om Den svenska kristenheten och dess kallelse att vara Kristi kropp i Sverige vill också MXp:s editor informellt ge sitt stöd till texten ovan (080128).

Dag Selander, red. MXp - Missional Experiences, Jönköping ::
2008-01-28 @ 09:37:31 [Swedish Christianity Permalink](#)